

POSTANOWIENIE

Dnia 13 maja 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Bednarek

w sprawie **A. L.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 13 maja 2026 r.,

zażalenia skazanego i jego obrońcy na zarządzenie z 24 lutego 2026 r., sygn. IV Ka 467/25 Przewodniczącego Wydziału IV Sądu Okręgowego w Sosnowcu w przedmiocie odmowy przywrócenia terminu zawitego do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Sosnowcu z 11 sierpnia 2025 r., sygn. V Ka 467/25,

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem odmówiono przywrócenia terminu zawitego do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Sosnowcu z 11 sierpnia 2025 r., sygn. V Ka 467/25.

Powyższe zarządzenie zostało zaskarżone przez skazanego A. L. i jego obrońcę. Obrońca skazanego zaskarżonemu zarządzeniu zarzucił naruszenie art. 126 k.p.k. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i uznanie, że skazanemu nie przysługuje prawo do przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku.

Skazany w osobistym zażaleniu podniósł, że zaskarżone zarządzenie wydane zostało z naruszeniem art. 126 § 1 k.p.k., gdyż dokonano błędnej oceny, że niedotrzymanie terminu nastąpiło z przyczyn zależnych od skazanego, podczas gdy obrońca z urzędu udzieliła mu mylnej porady telefonicznej, iż nie ma już możliwości odwołania - co skazany rozumiał jako brak prawa do złożenia wniosku o uzasadnienie. Nadto wskazał, że w okresie od marca do września 2025 r. wykonywał pracę na podstawie umowy o pracę na terenie Niemiec, co uniemożliwiało mu odbiór korespondencji sądowej kierowanej na poprzedni adres zamieszkania w Polsce. Wyrok Sądu Okręgowego w Sosnowcu zapadł bowiem 11 sierpnia 2025 r., a więc w czasie, gdy przebywał za granicą. Skarżący wskazał ponadto, że nieruchomość figurująca jako adres do doręczeń, została przez niego zbyta w grudniu 2024 r. na podstawie aktu notarialnego. Od tego momentu wszelka korespondencja kierowana na ten adres trafiała do nowego właściciela budynku.

W konkluzji skarżący wnieśli o zmianę zaskarżonego zarządzenia poprzez przywrócenie skazanemu terminu do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniesione zażalenia są całkowicie niezasadne.

Zgodnie z art. 126 § 1 k.p.k., jeżeli niedotrzymanie terminu zawitego nastąpiło z przyczyn od strony niezależnych, strona w zawitym terminie 7 dni od daty ustania przeszkody może zgłosić wniosek o przywrócenie terminu, dopełniając jednocześnie czynności, która miała być w terminie wykonana.

W przedmiotowej sprawie Sąd Okręgowy w Sosnowcu trafnie uznał, że skarżący nie podał żadnych racjonalnych argumentów za przywróceniem terminu do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego z 11 sierpnia 2025 r. Nie można za taki argument uznać akcentowany w przedmiotowym zażaleniu fakt, że oskarżony mylnie zrozumiał swojego obrońcę, że z faktu, że nie służy od wyroku sądu odwoławczego środek odwoławczy nie przysługuje mu prawo do złożenia

wniosku o doręczenie wyroku wraz z uzasadnieniem. W sprawie oskarżony korzystał z pomocy obrońcy, którego rola kończyła się z chwilą ogłoszenia wyroku sądu II instancji. Wprawdzie ze stanowiska obrońcy w tym zakresie nic nie wynika, gdyż powołała się ona na tajemnicę obrończą to jednakże brak jest jakichkolwiek racjonalnych argumentów by przyjąć – co słusznie zauważył w wydanej decyzji przewodniczący wydziału Sądu Okręgowego w Sosnowcu – że obrońca akurat w tym aspekcie nie pouczyła skazanego co podstaw prawnych do złożenia wniosku o doręczenie wyrok wraz z jego uzasadnieniem. Nie jest też argumentem za przywróceniem terminu, o którym mowa w niniejszym uzasadnieniu fakt sprzedaży nieruchomości i utraty władztwa nad nieruchomością, a co za tym idzie korespondencja sądu przesyłana była do nowego właściciela nieruchomości a nie skazanemu. To na skazanym ciążył obowiązek poinformowania sądu o zmianie adresu dla doręczeń w kraju, w przypadku niedochowania tej powinności w pełni ma zastosowanie art. 139 k.p.k. Zwłaszcza – co wynika z załączonych dokumentów – zbycie nieruchomości nastąpiło w grudniu 2024 r., a więc na 9 miesięcy przed wydaniem wyroku sądu odwoławczego.

W świetle powyższego brak podstaw do stwierdzenia zasadności złożonego zażalenia, albowiem skarżący nie wykazał niedotrzymanie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego nastąpiło z przyczyn od niego niezależnych w rozumieniu przepisu art. 126 § 1 k.p.k.

Z tych też względów należało orzec jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[J.J.]

[a.ł.]